

וְקָרָא לֹא אַهֲל מַעַד, וּכְיֵלָא הוּה בִּקְדֻמִּתָּא אַהֲל מַעַד.
 אֶלָּא, בִּקְדֻמִּתָּא אַהֲל סְתִים, הַשְׁתָּא אַהֲל מַעַד.
 מַאי מַעַד. רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר לְטַב, רַבִּי אָבָא אָמַר לְבִישׁ,
 רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמַר לְטַב, מַה מַעַד דָאִיהוּ יוֹם חֶדְוָה
 דְסִיחָרָא, דְאִיתוֹסְפָא בֵּיה קָדוֹשָׁה, לֹא שְׁלַטָּא בָּה
 פְגִימָוָתָא, אוֹפֵה הַכָּא קָרֵי לֵיה בְשָׁמָא דָא, לְאַחֲזָה דָהָא
 אַתְּרָחִיק מִבִּינִיָּהוּ, וְלֹא אַתְּפָגִים, וְעַל דָא וְקָרָא לֹא אַהֲל
 מַעַד בְּתִיב.

וְרַבִּי אָבָא אָמַר לְבִישׁ, דָהָא בִּקְדֻמִּתָּא הוּה אַהֲל סְתִים,
 כִּמְהָ דָאת אָמַר (ישעיה לו) אַהֲל בֵּל יָצַע בֵּל יְסַע
 יַתְדֹּתֵיו לְגַצֵּח. וַהֲשַׁתָּא אַהֲל מַעַד. בִּקְדֻמִּתָּא, לְמַיְהָב
 חַיִין אַרוֹבֵין לְעַלְמֵין, דְלֹא יְשַׁלּוֹט בְּהָוּ מוֹתָא. מִכְאָן
 לְהַלְאָה אַהֲל מַעַד, כִּמְהָ דָאת אָמַר (איוב לו) וַבִּית מַעַד
 לְכָל חַי, הַשְׁתָּא, אַתְּיִהֵיב בֵּיה זָמָנָא וְחַיִין קָצּוּבֵין
 לְעַלְמָא. בִּקְדֻמִּתָּא לֹא אַתְּפָגִים, וַהֲשַׁתָּא אַתְּפָגִים.
 בִּקְדֻמִּתָּא חֶבְרוֹתָא וּזְוֹגָא לְסָהָרָא בְשָׁמֶשָּׁא, דְלֹא יַעֲדוֹן.
 הַשְׁתָּא אַהֲל מַעַד, זְוֹגָא דְלֹהֹן מִזְמָן לְזָמָן, וּפְגִיּוֹן כֵּה
 וְקָרָא לֹא אַהֲל מַעַד, מַה דְלֹא הוּה קָוָדָם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן, הוּה יַתְּבִיב לִילִיא חַדָּא, וְלֹעֵד בָּאוֹרִיִּתָּא,
 וְהָוּ יַתְּבִיב קָמִיה רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יְצָחָק וְרַבִּי יוֹסֵי.
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָא בְּתִיב וַיַּתְּבָצַלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת

עדים מהר חרב. וקאמירין דגרמו מותא עלייהו, מההוא זמגא ולעילא, ושליט בהו ההוא חוויא בישא, דאעדי ליה מביהו בקדמיתא. ישראל תינח. יהושע דלא חטא, אתעדי מביה ההוא זינא עלאה דקביל עמהון בטורא דסיני, או לא.

אי תימא דלא אתעדי מביה. אי הבי, אמא מית כשר כל בני נשא. ואי תימא דאתעדי מביה, אמא. זהא לא חטא, דהא איה עם משה היה בשעתה דחובו ישראל. ואי תימא דלא קביל ההוא עטרה בטורא דסיני, כמה דקבילו ישראל. אמא.

פתח רבי שמעון אמר, (תהלים יא) כי צדיק יי' צדקות אהב ישר יחזו פנימו, האי קרא אמרוי ביה חבריא מה דאמרוי, אבל כי צדיק יי', צדיק הוא, ושמיה צדיק, ובגין כך צדקות אהב. ישר. ואיהו ישר, כמה דאת אמר (דברים לט) צדיק וישראל. ועל דא יחזו פנימו, כל בני עולם, ויתקנו ארתייהו, ומהך בארכ מישר כדקה יאות.

וთא חוויא, כה דאין קודשא בריך הוא עולם, לא הון ליה אלא לפום רובן דבני נשא. ותא חוויא, כה חב אדם באילנא דאכל מביה, גרים לההוא אילנא, דורי ביה מותא לכל עולם, וגרם פגימיו לאפרשא אתה מאבעלה, וקאים חובה דפגימיו דא בסירה, עד דקיימן

ישראל בטורא בסיני, כיון דקימנו ישראל בטורא (ד"ב קצ"ב) בסיני, את עבר ההוא פגימו בסירה, וקימא לאנhero תDIR. כיון דחובו ישראל בעגלא, תבת סירה במקדים לאותפהמא, ושלטת הויא בישא, ואחד בה, ומשיך לה לגביה, ואותפהימת.

וכד ידע משה דחובו ישראל, ואת עברו מפיהו אינון זייגין קדיישין, ידע ודאי, דהא הויא אחד בה בסירה, לא משכאה לה לגביה, ואותפהימת. כדין אפיק ליה לבך. וכיון דקימא לאותפהמא, אף על גב דיהושע קאים בעטרה זייגין דיללה, כיון דפגימו שRIA בה, ואתדרת כמה דאותפהימת בחובא אדם, לא יכול בר נש לאתקימא. בר משה, דהוה שליט בה, ומותיה הוה בستر אחרא. ועל דא לא הוה רשות בה, לקימא ליהושע תDIR, ולא לאחרא. ועל דא אהל מועד קרי ליה, דהא שRIA ביה זמן קציב, לכל עולם.

ועל דא, רוזא דמלחה, אית ימינה לעילא, ואית ימינה לחתא. אית שמאלא לעילא, ואית שמאלא לחתא. אית ימינה לעילא, בקדושה עלאה. ואית ימינה לחתא, דאייה בستر אחרא. אית שמאלא לעילא בקדושה עלאה, לאותרא רחימותא, לאתקשרא סירה, באתר קדיشا לעילא, לאתגרה.

וְאֵת שֶׁמְאֵלָא לִתְתָּא, דָאָפְרִישׁ רְחִימֹתָא דְלַעַילָא,
וְאָפְרִישׁ לְהָ מְלָאנְהָרָא בְשִׁמְשָׁא, וְלְאַתְקָרְבָא
בְהִדִּיה, וְדָא הוּא סְטָרָא דְחוּיָא בִּישָׁא. דְכֵד שֶׁמְאֵלָא דָא
דְלִתְתָּא אַתְעַרָא, כְּדֵין מְשִׁיךְ לְהָ לְסִיחָרָא, וְאָפְרִישׁ לְהָ
מְלַעַילָא, וְאֲתַחַשְׁכָתְנָהָרָה, וְאֲתַדְבָּקָתְבָחוּיָא, וְכֵדֵין
שְׁאִיבָתְמֹותָא לִתְתָּא, לְכָלָא דְאֲתַדְבָּקָתְבָחוּיָא,
וְאֲתַרְחַקָתְמַאיְלָגָא דְחוּיָי, וְעַל דָא גְּרִיםְמֹותָא לְכָל
עַלְמָא. וְדָא הוּא כֵד אָסְתָּאָבְמַקְדְּשָׁא, עַד זְמָנָא קָצִיבָא,
דְאֲתַתְקָנָתְסִיחָרָא, וְתַבְתָּא לְאַנְהָרָא, וְדָא הוּא אַהֲלָמּוּעָד.
וְעַל דָא יְהֹשֻׁעָ לֹא מִתָּ, אַלְאָ בְּעִיטָא דְגַחַשׁ דָא,
דְקָרִיב וּפְגִיםְמִשְׁכָנָא פְּדַקְדְּמִיתָא. וְדָא הוּא רְזָא
דְכַתִּיב, (שְׁמוֹת לג) יְהֹשֻׁעָ בָן נוּן בָּעָרָה. דְאָפְנָה עַל גַּבְנָה
בָּעָרָה לִתְתָּא, לְקַבְלָא נְהָרָא, לֹא יִמְישׁ מִתְוֹךְ הַאֲהָל, כִּמֵּה
דְאֲתַפְגִיםְדָא, הֲכִי נִמְיָא אֲתַפְגִיםְדָא אַפְנָה עַל גַּבְנָה
קְדִישָׁא הָהָה לִיה, כִּיּוֹן דְאֲתַפְגִיםְסִיחָרָא, הֲכִי הוּא וְדָא
לֹא אֲשַׁתְזִיבְבָלְחוּדָי מִגִּיה, מִהָהוּא גּוֹנוֹא מִמְשָׁ, וְהָא
אַתְמָר.

וְפָאֵן אִיפָּוּן צְדִיקָיָא, דִידָעֵין רְזִין דָאָרִיִּתָּא,
וּמְתַדְבָּקִין בָּהּ בָאָרִיִּתָּא, וּמְקִיְימִין קְרָא
דְכַתִּיב, (יהשע א) וְהָגִיתְבּוּ יוֹם וְלִילָה וְגוּ. וּבְגִינָה יְזִיףָן
לְחִיּוּ עַלְמָא דָאָתִי, דְכַתִּיב, (דברים ל) כִּי הוּא חִיִּיךְ וְאָוֶרֶךְ
יְמִיךְ וְגוּ.

פרק ה' זהדר ויקהל

(שמות ל') **וַיְקֹהֶל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַם**. רבי ח'יא פתח, (শמו אל א טו) **וַיֹּאמֶר שָׂאוֹל אֶל הַקָּנִי לְכֹה** סורו רדו וגמו. תא חוו, מה כתיב בעמלק, (শמו אל א' טו) **פָּקַדְתִּי אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עַמְלָק לִיּוֹשָׂרָאֵל וְגַם**. וקידשא בריך הוא בכלחו קרבין דעבדו שאר עמיםין לגביהו דישראל, מא' טעמא לא אקשי קמיה, בהאי קרבא דעבד עמלק לגביהו. אלא ודאי, קרבא דעמלק היה בכל סטרין, לעילא ותתא, דהא בההוא זמנה אתתקוף חוויא בישא לעילא, ואתתקוף לחתטא.

מה חוויא בישא פמיין על פרשת ארחין, אונפ הכא גמי עמלק, חוויא בישא היה לגביהו דישראל, דכמיין לון (דף קצ"ה ע"א) על פרשת ארחין, דכתיב, (শמו אל א' טו) **אֲשֶׁר שָׁם לו בְּדָרֶךְ בְּעָלוֹתוֹ מִמְצָרִים**. פמיין היה לעילא, לסבא מקדשא. וכמיין היה לחתטא, לסבא לישראאל. מגלו, דכתיב (דברים כה) **אֲשֶׁר קָרַד בְּדָרֶךְ**. כתיב הכא **אֲשֶׁר קָרַד**, וכתיב ה там (דברים כט) **בַּיְהִיה בְּךָ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא טהור מקרה ליליה**.

וְעַל ذָא בְּבָלָעָם כתיב, (במדבר כט) **וַיִּקְרֹר אֱלֹהִים אֶל בָּלָעָם**. **וַיִּקְרֹר לִישְׁנָא דְמִסְאָבָא נִקְטָה**. ואוי תימא, הא כתיב אליהם. אלא קידשא בריך הוא אזמין ליה ההוא אחר

דמסבא, לאסתאבא ביה, בההוא דראן דאייה אתקפק לאסתאבא ביה. מה עבד בלעם. אייה חשיב באינון קרבני לסלקא לעילא, מיד זמין לייה קידשא בריך הווא ההוא אחר. אמר לייה הוא מסאבו לגבה, פמה דאתחוין לה, ועל דא ויקר אלהים אל בלעם.

בגונא דא אשר קרד בדרכו וגוו. אומין לגבר ההוא חוויא ביישא לעילא, לסתאבא לך בכל סטרין. ואל מלא דאתתקף משה לעילא, ויהושע לתחטא, לא יכולו ישראל לייה. ובגין כה, נטיר קידשא בריך הווא ההוא דבבו, לדרי דריין. מי טעמא. בגין דחשיב לאעקרא את קיימת מתריה. בגין כה פקדתי, בפקידה, זהה תמן (ויצא קנ"ט ע"ב) אתרמי רוזא דאת קיימת קדיישא.

תא חזי, מה כתיב, ויאמר שאל אל הקני. מאן קני. דא יתרו. וכי מאן יהיב בני יתרו הכא, למהוי דיוריהן בעמלק, והא ביריחו הו שריין. אלא הא כתיב, (שופטים א) ובגי קני חתן משה עלו מעיר התמירים את בני יהודה מדבר יהודה וגוו. וכד עלו מתמן, שרוא בתחומה בעמלק, עד והוא זמנא דאתא שאל מלפआ, דכתיב ויסר קני מטווע בעמלק.

בגין זהה בזמנא דחייב אשתכח, (נ"א אהענשו) איןון

חסידי זופאי דמשתבחין ביןיהו, מתרפסן בחוביהון, והא אוקמיה. בגונא דא, אל מלא הוא ערבותיא דאתחברו בהו בישראל, לא אתעבשו ישראל, על עובדא דעגלא. ותא חוו מה כתיב (קצ"א, רכ"ד ע"א) בקדמיתא, (שמות כה) מאה כל איש אשר ידבר לבו, לאכללא כלל, בגין דבעה קידשא בריך הוא למעבד עובדא דמשפנא מכל סטראין, במוחא וקליפה. בגין דהוא אינון ערב רב בגיןו, אמר מאה כל איש אשר ידבר לבו, לאכללא לון ביןיהו דישראל, דאיונן מוחא. וכלהו אתפקדו.

לבתר סטא זינה לזינה, ואתו איבונ ערב רב ועבדו ית עגלא, וסטוי אבריריהו איבונ דמיתיג, וגרמי לון לישראל מותא וקטולא. אמר קידשא בריך הוא, מכאן ולהלאה עובדא דמשפנא לא יהא, אלא (קצ"ז ע"א) מסטרא דישראל בלחודייהו. מיד ויקהיל משה את כל עדת בני ישראל וגוי. וכתיב בתיריה קהו מאתכם תרומה ליי. מאתכם ודי, ולא בקדמיתא דכתיב, מאה כל איש אשר ידבר לבו. ויקהיל משה וגוי, מאן אחר פגיש לון. אלא בגין דהוא איבונ ערב רב ביןיהו, אצטראיך משה לאכנשא לון, וליחדא לון מבינייהו.

(שמות ל') **וַיִּקְהֶל מֹשֶׁה**. **רַبֵּי אָבָא** פָּתַח, (דברים לא) **הַקְהֵל** אֶת
הָעָם הַאֲנָשִׁים וְהַבְשִׁים וְהַטְּפָה. מָה לְהַלֵּן כֵּלָל אֶדְכְּלָהו
יִשְׂרָאֵל, אַפְתָּח הַכָּא כֵּלָל אֶדְכְּלָהו **יִשְׂרָאֵל**, וּמְאָן אַיִּנוֹ.
שְׁתִינְךָ רְבוֹא.

רַבֵּי אָלְעָזֶר פָּתַח קָרָא בִּיְשָׁרָאֵל, כִּד נְחִית מֹשֶׁה מִן טוֹרָא
דְּסִינִי, דְּכִתִּיב, (שמות ל') **וַיִּשְׁמַע יְהוֹשֻׁעַ** אֶת קֹול הָעָם
בְּרֻעָה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קֹול מַלחְמָה בְּמִחְנָה. **וַיִּשְׁמַע**
יְהוֹשֻׁעַ, וּבְיְהוֹשֻׁעַ שְׁמָע, וּמֹשֶׁה לֹא שְׁמָע. אֶלָּא וְדֹאי,
עַד הַשְׁתָּא **יְהוֹשֻׁעַ** לֹא הָיוּ יְדֻעָה, וּמֹשֶׁה הָיוּ יְדֻעָה. אֵי הַכִּי
מַהְיוֹ בְּרֻעָה. אֶלָּא בְּרֻעָה בָּהּ, כִּתְבָה, דְּהַוְאָ קָלָא בְּסִטְרָא
אַחֲרָא הָוּה. **וַיִּהוֹשֻׁעַ** דְּהַוְאָ אַגְפּוּי **דְּסִיחָרָא**, אַסְתַּכְלָל
בְּהַוְאָ קָלָא, דְּהַוְאָ **דְּסִטְרָא** דְּרֻעָה, מִיד וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה
קֹול מַלחְמָה בְּמִחְנָה.

בְּהַהִיא שְׁעַתָּא אַתְּבָרוּ תְּרִין לוֹחִי אַבְנָא דְּהַוְאָ בְּקַדְמִיתָא.
וְהָא אַוקִימָנָא, דְּאַיִּנוֹן אַתְּיִקְרָבוּ עַל יְדוֹי (ד"ג קצ"ה
ע"ב) **וּנְפָלוּ** וְאַתְּבָרוּ. **מַאי טֻמָּא**. **בְּגִין דְּפִרְחוּ** אַתְּוֹן מַגְוָו
לוֹחִי אַבְנָין. (פ"א ע"א, וַיָּקָרָא ע"ו)

תָּא חִזֵּי, בְּד' **תַּקְוִפִּין** דְּשַׁתָּא, **קָלָא** אַתְּעָר, בְּד' **סְטָרִין**
דְּעַלְמָא, **בְּהַוְאָ** **קָלָא** אַתְּעָרָוֹתָא **דְּסִטְרָא** **אַחֲרָא**
אַתְּעָר **בְּיַה**. **וְהַוְאָ** **אַתְּעָרָוֹתָא** **דְּסִטְרָא** **אַחֲרָא** **עַל** בֵּין
קָלָא **לְקָלָא**, **וְאַתְּחַשֵּׁךְ** **בְּהַוְרָא** **בְּקָלָא** **דְּלַתְתָּא**. **בְּגִין** **דְּלָא**

מְטָא בְּהֹרֶא דְקָלָא דְלִיעֵילָא, לְקָלָא דְלִתְתָּא, כִּדְין
אֲקָדִים הַהוּא אַפְּעָרוֹתָא, וְעַל בֵּין דָא לְדָא בְּחַשׁ דְמִפְתַּי
לְאַתְתָּא, וְגַטִּיל בְּהֹרֶא. וְהַהוּא קָלָא, הוּא קֹול מְלֻחָּה,
קֹול רַעֲהָ. וְדָא אִיהוּ בְּרַעָה.

וְעַל דָא שָׁמַע יְהוָשָׁע וְלֹא מְשָׁה, בְּגַין דִבְטָל הַהוּא רַעֲהָ
בְּהֹרֶא דִסְיָהָרָא דְהַוָּה אֲחִיד בָה יְהוָשָׁע. וּמְשָׁה דְהַוָּה
אֲחִיד בְּשִׁמְשָׁא, לֹא שָׁמַע. וַיַּשְׂרַאֲלָכְלָהוּ אֲתַחַשָּׁךְ בְּהֹרֶא
דִילְהֹן, בְּגַין הַהוּא רַעֲהָ דְאַתְדְּבָקָת בָהוּ. כִּיּוֹן דְמַחְלָא
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֹבֵיהָן, כִּדְין וְיִקְהָל מְשָׁה אֶת כָל
עַדְתָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אֶלְהָה הַדְבָרִים וְגוּ, דְהָא
הַהוּא עַרְבָ רַב אַתְעַבָּר מִפְּיֵיהֶן.

רַבִי אַלְעֹזֵר וּרַבִי יוֹסֵי הָוּ יִתְבִּיא לִילְיָא חד, וְקָא מַתְעַסְקֵי
בְּאוּרִיָּתָא, עד לֹא אַתְפְּלִיג לִילְיָא. אֲדָחָכִי קָרָא
גְבָרָא, בְּרִיכָו בְּרַכָּתָא, (אמָר לֵיה רַבִי אַלְעֹזֵר, הַשְׁתָא הוּא זְמָנָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָוּ עַל בְּגַנְתָא דַעַן לְאַשְׁתַעַשְׁעָא עִם צְדִיקָא, אַמָּר לֵיה רַבִי יוֹסֵי, אַמְּמָא מְשַׁתְעַשְׁעָא קוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוּ) בְּכָה רַבִי אַלְעֹזֵר וַיֹּאמֶר, תָא חֹזֵי, עד הַשְׁתָא
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַזְדַעַזֵע, תָלַת מָהָה וְתַשְׁעֵין רַקִיעַן,
וּבְטַשׁ בָהוּ, וּבָכָה עַל חַרְבָן בֵי מִקְדָשָׁא, וְאוֹרִיךְ תְּרִין (ע"ט
ע"ב) דְמַעַיְן לְגֹו יְמָא רַבָא, וְאַדְפָר לְבָנוֹהִי מְגֹו בְכִיה.

בְּגַין דְלִתְלָת סְטְרִין אַתְפְּלִיג לִילְיָא, בְּתְרִיסָר שְׁעָתִי דְהָוּ
רְשִׁימָין בֵיהֶן, וְאֵי אַתְוֹסְפֵן שְׁעָתִי בְלִילְיָא, אַינְנוּ

שְׁעִתִּי דָמְתוּסָפָן, דִימָמָ אַיְנוֹן, וְלֹא אֲתַחֲשֵׁבוֹ
 מַלְילִיא, בֶּר תְּרִיסֶר דָאַיְנוֹן דִילָה. וְאַיְנוֹן תְּרִיסֶר,
 אֲתַפְּלָגָו לְתִלְתָּ סְטְרִין, (זהר רות כ"ו ע"א) וְתִלְתָּ מְשֻׁרְיִין
 דָמְלָאַכְיָן קְדִישִׁין, אֲתַפְּלָגָו (ס"א אַחֲמָנוֹן) בָאַיְנוֹן תִלְתָּ סְטְרִין.
מְשֻׁרְיִיא קְדָמָה, אֲתַמְנָא בְּד' שְׁעִתִּי קְמִינִיתָא,
 דְשִׁירָותָא דְלִילִיא, לְשִׁבְחָא לְמַאֲרִיחָן, וּמָה
 קָאָמֵרִי. (תְּהִלִּים כ) לִיְיַיְהָ הָאָרֶץ וּמְלָאָה וְגַוּ, בַּי הַוָּא עַל
 יָמִים יִסְדָּה וְגַוּ, מֵי יַעַלְהָ בְּהָר יִיְיַי וְגַוּ, נְקִי כְּפִים וּבָר
 לְבָב וְגַוּ. מַאֲי טֻמָּא דָא. בְּגִין דְבָד לִילִיא פְּרִיש גְּדָפּוֹי
 עַל עַלְמָא, כְּדַיֵּן, כָּל בְּנֵי עַלְמָא טֻמְמִין טֻמָּא דְמוֹתָא,
 וּנְפָקִי גְּשָׁמָתִיהוּ לְסָלְקָא לְעַיְלָא, וְאַיְנוֹן מְלָאַכְיָן קְיִימִין
 וְקָא אָמָרִי, מֵי יַעַלְהָ בְּהָר יִיְיַי. הָר יִיְיַי, דָא הָר הַבִּית. מָקוֹם
 קְדָשׁוֹ, דָא עַזְרָת יִשְׂרָאֵל. פְּגַוּנָא דְלִעְיָלָא, הַכִּי גַמִּי
 לְתַתָּא.

בְּגִין דְבָכָל רַקְיָעָא וַרַּקְיָעָא, כַּמָּה מְמַנֵּן, וּכַמָּה סְרָכִין
 קְיִימִין תִּפְנֵן. וּכְד גְּשָׁמָתִין גְּפָקִין, בְּעָזָן לְסָלְקָא
 לְעַיְלָא, וְאֵי לֹא זְכִיָּן אַיְנוֹן דְחִיָּין לוֹן לְבָר, וְאוֹלִין
 וְשָׁאֲטִין בְּעַלְמָא, וְגַטְלִין לוֹן כַּמָּה חַבְילִי טְהִירִין,
 וְאוֹדְעִין לוֹן מְלִין כְּדִיבָן, וְלוֹזְמִגִּין מְלִין דְקַשּׁוֹט, מִמָּה
 דָאָתִי לוֹזָמֵן (רנ"ב ע"ב) קְרִיבָה, כַּמָּה דְאוֹקְמוֹתָה.
 וְאַיְנוֹן גְּשָׁמָתִין דְצְדִיקִיא, אַזְלִין וְשָׁאָטָן לְעַיְלָא,

ופתחין לוֹן פְתַחִין, וּסְלָקִין לוֹן לְגֹו הַהוֹא אַתֶּר דָאָקָרִי הַר יִי', בְּגֻוְנָא דְרֹזָא דַהֲרֵ הַבֵּית לְתַתָּא. וּמַתְפֵן עַלְיוֹן לְגֹו הַהוֹא אַתֶּר דָאָקָרִי מִקְוָם קָדְשׁוֹ. דַתְפֵן אַתְחֹזִין כָל נְשָׁמָתִין לְקָמֵי מַאֲרִיהוֹן. בְּגֻוְנָא דָא הַהוֹא אַתֶּר, דָאָתְחֹזִין יִשְׂרָאֵל קָמֵי קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, אַתֶּר דָאָקָרִי עַזְרָת יִשְׂרָאֵל. בְּשַׁעַתָּא דְגַשְׁמָתִין קִיִּימִין תִּפְנֵן, בְּדִין חִדּוֹה דְמַאֲרִיהוֹן, לְאַתְקָנָא בְּהֵו אַתֶּר, דָאָקָרִי קָדֵשׁ (נ"ח ע"ב) הַקָּדְשִׁים. וְתִפְנֵן רְשִׁימִין כָל עַזְבִּיהוֹן וּזְכוֹוֹן דְלַהֲוֹן.

מִשְׁרִיִּיאָה תְּבִינָא, אַתְמָנָא בְּאַרְבָּע שָׁעַתִּי אַחֲרָנִין, וְלֹא אָמָרִי שִׁירָתָא, בְּרֵ תְּרֵי שָׁעַתִּי, עד דָאַתְפֵלָג

לִילִיא, וְעַל קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּגַנְתָּא דְעַדָּן.

וְאַלְיַין אַיְבָּוּן אַבְלִי צִיּוֹן, וְאַיְבָּוּן דְבָכָו עַל חִרְבָּן בֵּי מִקְדָּשָׁא. וּבְשִׁירָתָא דְאַרְבָּע שָׁעַתִּי אַמְצָעִין, פְתַחִי וְאָמָרִי, (תְּהִלִּים קלו') עַל נְהָרוֹת בְּבָל שֶׁם יִשְׁבָּנוּ גַם בְּכִינּוּ וְגֹו, וְאַלְיַין אַיְבָּוּן דְבָכָו עַל נְהָרוֹת בְּבָל, עַמְהָוֹן דִיְשָׂרָאֵל, (דף קצ"ז ע"א) מִמְשָׁמָע דְכַתִּיב גַם בְּכִינּוּ. וּמְגַלֵּן דְבָכָו תִּפְנֵן. דְכַתִּיב, (ישועה לג) הֵן אַרְאָלָם צַעֲקוֹ חִיצָה. מַהְוָה חִיצָה. דָא בְּבָל, בְּגִין דְכַלְהָו אֹזְפָוָה לְשִׁכְיָנָה עַד בְּבָל. וְתִפְנֵן בָּכָו עַמְהָוֹן דִיְשָׂרָאֵל. וּעַל דָא פְתַחִי בְּהָאִי, וּמִסְּיִימִי זָכָר יִי' לְבָנִי אַדְוָם וְגֹו.

כִּדְין אָתַעַר קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא בְּדָרוֹי, וּבְטַשׁ בְּרִקְיעִין
כְּדָמְרוֹן, וְאַזְדְּעֹזָעָו תְּרִיסָר אֶלְפִּי עַלְמִין, וְגַעַי
וּבְכִי, דְּכַתִּיב, (ירמיה כה) יי' מִמְרוֹם יְשָׁאָג וּמִמְעוֹן קָדְשׁוֹ
יִתְנַחֵן קֹולוֹ שָׁאוֹג יְשָׁאָג עַל גּוֹהָג, וְאַדְפֵר לֹזָן לִישָׂרָאֵל,
וְאֲחִית תְּרִין דְּמַעַיִן לְגֹו יְמָא רְבָא. וּכְדַיָּן אָתַעַר
שְׁלַהוּבִיתָא חַד דְּבָסְטָר צָפּוֹן, וּבְטַשׁ רְוִיחָא חַד דְּבָסְטָר
צָפּוֹן בְּהַהוּא שְׁלַהוּבִיתָא, וְאַזְלָא וְשָׁאָטָא בְּעַלְמָא, וְהַהִיא
שְׁעַתָּא אָתְפֵלָג לִילִיא, וּשְׁלַהוּבִיתָא אַזְלָא וּבְטַשׁ בְּגַדְפּוֹי
דְּתִרְנְגּוֹלָא, וְקָאֵרִי, כִּדְין קוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא עַל בְּגַנְתָּא
דָּעַדָּן.

וּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא לִית לֵיהּ בְּנִיחָא עַד דָּעַל לְגַנְתָּא
דָּעַדָּן לְאַשְׁתַּעַשָּׂא בְּגַנְשָׁמְתָהוֹן דְּצָדִיקִיָּא.
וְסִימָן (אסתר ז) כִּי גַּמְפְּרָנוּ אָנָי וְעַמִּי וְגֹו. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַיִם
הַוְאָ זָה וְגֹו, וְהַמֶּלֶךְ קָם בְּחַמְתוֹ מִמְשָׁתָה הַיִּין אֶל גַּפְתָּה
הַבִּיתָן וְגֹו.

בְּשְׁעַתָּא דְּקוֹדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא עַל בְּגַנְתָּא דָעַדָּן, כִּדְין
כָּל אַיִּנוֹן אַיְּלָבִין דְּגַנְתָּא, וּכָל אַיִּנוֹן גַּנְשָׁמְתִין
דְּצָדִיקִיָּא, פְּתַחֵי וְאָמְרִי, (תהלים ס) שָׁאוֹ שְׁעָרִים רְאִשְׁיכָם
וְגֹו. מַיִם זָה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְגֹו. שָׁאוֹ שְׁעָרִים רְאִשְׁיכָם וְגֹו.
וּבְשְׁעַתָּא דְּגַנְשָׁמְתָהוֹן דְּצָדִיקִיָּא דִי בְּאַרְעָא אַהֲרֹן
לְגֻפִּיהִי, כִּדְין אַתְקִיפּוּ בָּהוּ כָּל אַיִּנוֹן מְלָאכִין, וְאָמְרִי

(תהלים קלד) **הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כֹּל עֲבָדָיו יְיָ. וְאוֹלִיפְנָא דָדָא**
מִשְׁרִיאָה תְּלִיתָה קָא אַמְרִי דָא, בָּאַרְבָּע שָׁעָתִי
בִּתְרִיבִיתָא.

וְקָא אַמְרִי שִׁירָתָא, עד דסליק גהוּרָא הַצְפָּרָא, הַכְּדִין
מִשְׁבָּחִין לְמִרְיָהָוּן כָּל אַיְנוֹ פְּכָבִיא וּמְזָלִי, וְכָל
אַיְנוֹ מְלָאכִין עַלְאַיִן, די שְׁלַטְבִּיהָוּן בִּימָמָא, בְּלָהּוּ
מִשְׁבָּחָן לְמִרְיָהָוּן, וְאַמְרִי שִׁירָתָא. הדא הוּא דכתיב, (איוב
 ל"ח) ברן יחד פְּכָבִי בְּקָר וִירְיעָוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

בְּשָׁעָתָא דְשִׁמְשָׁא נְפִיק, בִּימָמָא, יִשְׂרָאֵל בְּטַלִּי שִׁירָתָא
לְתַתָּא, וְשִׁמְשָׁא לְעַילָּא, דכתיב, (תהלים ע)
 יִרְאֹךְ עִם שִׁמְשָׁ. בְּשָׁעָתָא דְנַטִּיל שִׁמְשָׁא בְּגַלְגָּלוֹי, פָּתָח
 קָל בְּעִימּוֹתָא, וְאָמָר שִׁירָתָא. וּמְאֵי שִׁירָתָא קָא אַמְרִי. (תהלים ק)
 הדא לְיִי' קָרָאו בְּשָׁמוֹ וְגַו'. (תהלים ק) שִׁירָו לוּ זְמָרוּ לוּ
 וְגַו'. וְיִשְׂרָאֵל מִשְׁבָּחָן לְקוּדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא בִּימָמָא, עִם
 שִׁמְשָׁא. הדא הוּא דכתיב יִרְאֹךְ עִם שִׁמְשָׁ, וְאָף עַל גַּב
 דְּהָא אָזְקִימְנָא לְהָאִי קָרָא, אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אַל מְלָא
 דְּבָנִי עַלְמָא אָטִימָן לְבָא וִסְתִּימָן עַיְנָן לֹא יְכַלְּין
 לְמִיקָּם מִקָּל בְּעִימּוֹתָא דְגַלְגָּלָא דְשִׁמְשָׁא, כַּد בְּטַל (ונפִיק)
 וּמִשְׁבָּח קָמִי קוּדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא.

אַדְהָכִי דָא תַּעֲסֻקּוּ בְּאָוֹרִיבִיתָא, בְּהָר יִמְמָא. קָמָז וְאַתָּה
לְקָמִיה דְרַבִּי שְׁמַעַן, בַּיּוֹן דְחַמָּא לוֹן, אָמָר רַבִּי

שמעון, אלעזר ברוי, אנט וחבריה אסתימו גרמייכו
אלין תלת יומין, שלא תפקון לבר בגין דמליך המות
אשרתכח במתא, ואית ליה רשו לחייב, וכיוון דאתיהיב
לייה רשו לחייב, יכיל לחייב, לכל מאן דאתחו קמיה.
ותו דבר נש דאתחו קמיה, סליק ואסטיעליה, ואדרבר
חובוי, ובאי דינא מקמי קודשא בריך הווא, ולא
אתעד מפתמן, עד דאתהן ההוא בר נש, ואתיהיב לייה
רשו וקטיל לייה.

אמר רבי שמעון, האלהים, רובה דעתמא, לא מיתו,
עד לא מטה זמניהו, בר שלא ידע לאסתمرا
גרמייהו, זהא בשעתה דמיתא אפק לייה מביתיה לבי
קברי, מלך המות אשרתכח בגין נשוי, אמא בגין נשוי.
זהבי (רכ"ז ע"א) הווא אורחותי, מיום דפתיה לחות, ו בגין
גרים מותא לכל עולם. ועל דא (פ"ה) קטיל בר נש,
ווגברי אשרתכחו עם מיתה, על בגין נשוי באראחא.

ואית ליה רשו, למקטיל בגין נשא, ואסתפל באבפייהו
באראחא דאתחויאו קמיה, משעתה דמפק לייה
מביתיה לבי קברי, עד דאהדרו לביתיהו ו בגיןיהון
גרים מותא לכמה גוראין בעולם, עד לא מטה זמניהו.
על דא כתיב, (משל יג) ויש בספה ולא משפט. בגין
סליק ואסטין, ואדרבר חובוי דבר נש קמי קודשא בריך

הוּא, וְאַתָּדָן עַל אִינְוֹן חֹבֵין וְאַסְתָּלָק עַד לֹא מְטָא זְמִגִּיה.

מַאי תְּקִבְתִּיה. בְּשֻׁעַתָּא דְּנַטְלֵי מִיתָּא לְבִי קְבָרִי, יְהָדר בֶּר נְשָׁ (דף קצ"ז ע"ב) אֲנָפֹוי וַיְשַׁבּוּק לְנַשִּׁי בַּתְּר פַּתְפּוֹי. וְאֵי אִיבּוֹן מִקְדָּמֵי, יְהָה לְאַחֲרָא, בְּגִין דְּלָא יִתְחַזֵּי עַמְּהֹן אֲנָפִין בְּאֲנָפִין. וְלֹבְתָר דְּמַהְדָּרִי מַבִּי קְבָרִי, לֹא יְהָדר בְּהַהְוָא אֲרָחָא דְּנַשִּׁי קִיְּמָן, וְלֹא יִסְתַּפֵּל בָּהוּ כָּלֵל, אֶלָּא יִסְטִי בְּאֲרָחָא אַחֲרָא. וְבִgin דְּבָנִי נְשָׁא לֹא יִדְעַי, וְלֹא מְסִתְכְּלָן דָּא רַוְּבָא דְּעַלְמָא, אַתָּדָנוּ בְּדִינָא, וְאַסְתָּלָקוּ עַד לֹא מְטָא זְמִגִּיה.

אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אֵי הַכִּי, טָבַ לִיהְ לְבֶר נְשָׁ דְּלָא יוֹזִיף לְמִיתָּא. אָמַר לִיהְ לֹא. דְּהָא בֶּר נְשָׁ דְּאַסְתָּמֵר כְּהָא גּוּגָּא, אַתְּחַזֵּי לְאַרְפָּא דְּיוֹמִין, וְכָל שְׁפָנוּ לְעַלְמָא דְּאַתִּי. פָּא חַזִּי, לֹאו לְמַגְנָא אַתְּקִינוּ קְדָמָאי שׂוֹפֵר, לְאַמְשָׁכָא מִיתָּא מִן בִּיתָּא לְבִי קְבָרִי. אֵי תִּימָא דְּעַל מִיתָּא וַיְקַרֵּא דִילִיה לְחוֹד אִיהְ. לֹא. אֶלָּא, בְּגִין לְאַגְּבָא עַל חַיִּיא, דְּלָא יִשְׁלוֹט עַלְיִיהוּ מְלָאָה הַמּוֹת, לְאַסְטָחָה לְעַיְלָא וַיְסִתְמְרוּן מִגִּיה.

פָּתָח וְאָמַר, (במדבר י) וּכְיִתְבֹּאוּ מַלְחָמָה בְּאֶרְצֵיכֶם עַל הַצֹּרֶר אֶתְכֶם וְגוֹ, וְדִיְקָנָא עַל הַצֹּרֶר, דָּא מְלָאָה הַמּוֹת. הַצֹּרֶר אֶתְכֶם תְּדִיר, וַקְטִיל לְבָנִי נְשָׁא, (וְאַעֲיק לוֹ)

לחיי) ובכ"י לקטלא אחרני. מי תקנתייה. וחרעותם. אם בראש השנה, זה הוא יומא דדינא לעילא, האי מלך המות נחית לתחטא, בגין לאשגחה בעובדין דבני נשא, ולסלקא לעילא לאסטה לון. וישראל הדיעי היה מלך המות נחית לתחטא וסליק לעילא, בגין למחיי קטיגורא עלייהו. מקדמי בשופר ליבבא עלייה, שלא יכול לון ולאגנא עלייה.

וכל שכן בשעתא דעבדיד דינא וקטיל בני נשא, ואשתכח לתחטא. וכל שכן בשעתא דאולין לבני קברי, ואהדרו מבוי קברי, דהא בשעתא דנסמי בטלי רגלייהו עם מיתה, איהו נחית ואשתכח קמיהו, דכתיב, (משליה) רגלייה יורדות מות, יורדות למנן. לההוא אחר דאקרי מות. ועל דא חווה גראמת מותא לכל עלמא, רחמנא לשזיבין.

תא חזי, כתיב (משליה) כו' דרכ' אשה מנאפתת וגוו'. והא אוקימנא. אבל כו' דרכ' אשה מנאפת, דא הויא מלך המות, והכי הויא, והכי אקרי. אכללה ומחתה פיה, אוקידת עלמא בשלהובוי, וקטלת בני נשא עד לא מטה זמבייהו, ואמרה לא פעלתי און, דהא דינא בעא עלייהו, ואשתכח בחובין, ובדינא קשות מיתה. בשעתא דעבדו ישראל ית עגלא, ומיתו כל אינון

אוכלוסין, היה מלאך המות אשתחח ביני בשי, בגו משריתא דישראל. כיון דاستכל משה, דהא מלאך המות אשתחח ביני בשי, ומשריתא דישראל בינייהו, מיד פניש לכל גברין לחודיהו, הדא הוא דכתיב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל. אלין גברין, דכנייש לוֹן ואפריש לוֹן לחודיהו.

ומלאך המות לא היה מתפרש מגו בשין, עד דאתוקם משכנא, דכתיב ויקם משה את המשכן. ואפילו בשעתא דגשין הו מיתין נדבה למשכנא, לא היה מתעד מביביהו, עד דחמא משה, וייהב לגברין עיטה, דלא ייתון בחזרא חדא עמהון, ולא יתחזון אנטין באנפיין, אלא לבתר כתפיהו. הדא הוא דכתיב ויבאו האנשים על הבשים (נ"א ויבאו האנשים על הנשים לא כתיב, אלא ויבאו על) ויבאו לא כתיב, אלא ויבאו בארכא חדא לא הו אולין, אלא לבתר כתפיהו. בגין דמלאך המות לא אמרesh מביביהו עד דאתוקם משכנא.

תא חוו, לא אשתחח ביני בשי, פחות משבע נשים, ולא פחות מעשר. ובארחא באתגלייא, שבע אשתחח, ובאי דינא. בעשר, אסטי לקטלא. ובгин ד אשתחח ביביהו בארכא באתגלייא, כתיב ויבאו האנשים על הנשים. ואסתמו כל ההוא יומא כלחו חבריא, ואשתחלו באורייתא.

פָתַח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמַר, (בראשית ז) **וַיֹּאמֶר יְהִי אֶל נֵחַ בָּאָפָה וְכֹל בֵּיתְךָ אֶל הַתְּבָה.** **הָאֵי קָרָא אָוֹקִיםְנָא,** **אֲבָל תָּא חֹזֵי,** **וְכִי לֹא יִכְלֶל קָוְדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא לְנַטְרָא לִיהְיָה** **לְנֵחַ,** **בָּאָתָר חַד בְּעַלְמָא.** **דִּיחָא** (דף קצ"ז ע"א) **מְבוֹל בְּכָל** **עַלְמָא,** **וְלֹא יְהָא בְּהַהוּא אָתָר,** **פְּמָה דְכַתִּיב בְּגַדְעָוֹן,** (שופטים ו) **וַיְהִי חֹרֵב אֶל הַגּוֹהָה לְבָדָה.** **אוֹ לְנַטְרָא לִיהְיָה** **בָּאָרְעָא דִּישָׂרָאֵל,** **דְכַתִּיב בָּה,** (יהוקאל בב) **לֹא גְּשָׁמָה בַּיּוֹם** **זָעָם,** **דְלֹא נַחֲטוּ עַלְהָ מֵטוֹפְנָא.**

אֲלֹא, **כִּיּוֹן דִּמְחַבֵּלָא נַחַת לְעַלְמָא,** **מִאן דְלֹא סְגִיר** **גְּרָמִיהָ,** **וְאַשְׁתַּכְחַ קְמִיהָ בְּאַתְגָּלִילִיא,** **אַתְחִיבָּ** **בְּנִפְשִׁיהָ,** **דְאֵיהָוּ קָטִיל גְּרָמִיהָ.** **מַנָּא לָן.** **מְלוֹט,** **דְכַתִּיב,** (בראשית ט) **הַמְּלִיט עַל נְפָשָׁךְ אֶל תְּבִיט אַחֲרֵיךְ.** **מַאי טַעַמָּא** **אֶל תְּבִיט אַחֲרֵיךְ.** **בָּגִין דִּמְחַבֵּלָא אָזִיל בְּתַר כַּתְפּוֹי,** **וְאֵי** **אַהֲדר רִישִׁיהָ,** **וְאַסְתַּכֵּל בֵּיהְיָה אַנְפִּין בְּאַנְפִּין,** **יִכְלֶל לְנַזְקָא** **לִיהְיָה.**

וְעַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ז) **וַיִּסְגֹּר יְהִי בְּעֵדוֹ.** **דְלֹא יִתְחַזֵּי קְמִי** **מְחַבְּלָא,** **וְלֹא יִשְׁלֹוט עַלְיהָ מַלְאָךְ הַמֹּות.** **וְעַד דְהַהוּ** **טָמִירִין,** **מִיתוֹתְלִיסָר גּוּבְרִין בְּמַתָּא.** **אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן,** **בָּרוּךְ רְחַמְנָא,** **דְלֹא אַסְתַּכֵּל בְּדִיוֹקְנִיכְךָ מַלְאָךְ הַמֹּות.** (שמות ל) **וַיִּקְהַל מֹשֶׁה וְגוֹ'**. (קצ"ה ע"א) **אַהֲדר לוֹן בְּמַלְקָדְמִין,** **עֲוֹבָדָא דִמְשְׁבָנָא.** **אָמַר רַבִּי חַיִיא,** **כֹּלָא** **פְּמָה**

דָּאַתְמָר. וְעוֹבֵד אֶלְמִשְׁכָּנָה לֹא אֲתַעֲבֵיד אֶלְאֶלְמִשְׁרָאֵל בְּלַחְוּדִיָּהוּ, וְלֹא מְאִינּוֹן עָרֵב רַב, בְּגַין דְּאִינּוֹן עָרֵב רַב אַמְשִׁיכּוּ לֵיהּ לְמִלְאָךְ הַמֹּות לְבַחְתָּא לְעַלְמָא. כִּיוֹן דְּאַסְתָּבֵל מְשָׁה בַּיּוֹתָה, אַשְׁדֵּי לְאִינּוֹן עָרֵב רַב, לְבָר, וּכְנִישֵּׁ לְזֹן לִשְׂרָאֵל בְּלַחְוּדִיָּהוּ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיַּקְהֵל מְשָׁה וְגוֹ.

רַבְיִ שְׁמֻעוֹן פָּתָח, (משל ל') מֵי עַלְהָ שְׁמִים וַיַּרְדֵּ מֵי אַסְף רְוִוח בְּחַפְגְּנִיו מֵי צְרָר מִים בְּשִׁמְלָה מֵי הַקִּים כָּל אַפְסִי אָרֶץ מֵה שְׁמוֹ וְמֵה שְׁם בָּנוֹ כִּי תַדַּע. הָאֵי קָרָא הָא אָוּקִימְנָא, וּכְמָה סְמִכֵּין אִיתָ בַּיּוֹת. וּכְלָא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא אַתְמָר, דְּאִיהּוּ כָּלָא. (ע"ט ע"א) וְאַתְמָר, מֵה שְׁמוֹ וְמֵה שְׁם בָּנוֹ כִּי תַדַּע, דָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא. מֵה שְׁמוֹ יְדוּד. וְמֵה שְׁם בָּנוֹ, יִשְׂרָאֵל דְכַתִּיב, (שמות ד) בְּנֵי בְּכָרִי יִשְׂרָאֵל, וְהָא אָוּקִימְנָא. מֵי עַלְהָ שְׁמִים. הָא אָוּקִמְוָה, דָא מְשָׁה דְכַתִּיב, (שמות כד) וְאֶל מְשָׁה אָמַר עַלְהָ אֶל יְיָ.

דָּבָר אַחֲרָ מֵי עַלְהָ שְׁמִים, דָא אֶלְיָהוּ, דְכַתִּיב בַּיּוֹת (מלכים ב ב) וַיַּעַל אֶלְיָהוּ בְּסֻעָרָה הַשְׁמִים. וּכְיַהֱיָה יִכְלִיל אֶלְיָהוּ לְסַלְקָא לְשָׁמִים. וְהָא בְּלָהוּ שְׁמִים, לֹא יִכְלִין לְמַסְבֵּל, אֲפִילוּ גַּרְעִינָא כְּחַרְדֵל מְגֻפָא דְהָא עַלְמָא, וְאֶת אָמְרָת וַיַּעַל אֶלְיָהוּ בְּסֻעָרָה הַשְׁמִים.

אֶלְאָ בָּמָה דָאת אָמַר, (שמות ט) וַיַּרְדֵ מֵי עַל הַר סִינְיָה.

וכתיב (שמות כ) **וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הַעֲבָן וַיַּעַל אֶל הַהֵר**. וכי קידשא בריך הוא דהוה בטורה דסני, וכתיב (שמות כד) **וְמִרְאָה כְּבָוד יְיָ כִּאֵשׁ אָוֹכֶלֶת בְּרַאשׁ הַהֵר**, איך יכול משה לסלקא לגבייה. אלא במשה כתיב, ויבא משה בתוך העבן ויעל אל ההר. דעתל גו עננה, כמוון דעתל בוש בלבוש. כי נמי אתלבש בעננה, ועל בגניה. ובעננה אתקריב לגבי אשא, ויכיל למקרב. אוף כי אליהו, דעתיב ויעל אליו בסערה השמים, דעתל בההייא סערה, וסליק לעילא.

ורוז אשבחנא, בספראadam קדמאה, אמר באינון **תולדות דעלמא**, רוחא חדא יהא דיחות לעלמא בארעה, ויתלבש בגופה, ואליهو שמייה. ובזהו גופה יסתלק, ואשתליל מגופיה, וישתאר בסערה. וגופה דבhoraach אחרא יודמן ליה, למשוי גו מלacci. וכד יחות, יתלבש בההוא גופה, דישתאר בההוא עלמא, ובזהו גופה יתחזוי לחתא, ובגופה אחרא יתחזוי לעילא. ודא איהו רוז, דמי עלה שמים וירד. לא תה בר נש דסליק לשמייא רוחא דיליה, ונחית לברת לחתא, בר אליהו, דאייהו סליק לעילא ונחית לחתא. דבר אחר מי עלה שמים, דא אליהו. וירד, דא יונגה,

דנחת ליה נונא גו תהומי, לעמקי ימא. יונה מיחילא דאליהו קא אתה, אליהו סליק, יונה בחרית, דא שאיל בעפשה למימת, ודא שאיל בעפשה למימת, ובגין פך אקרוי בן אמרת. וכתייב, (מלכים א יז) ודבר יי' בפייך אמרת. מי צרר מים, דא אליהו, לצריר צרורא דמייא בעלמא, ולא בעתו טלא ומטרא דשמייא. בשמלה, דא אליהו, דהוה (נ"א מהי אדרתיה) מייתי (דף קצ"ז ע"ב) אדרתיה למעבד בסין. מי אסף רוח בחפניו, דא אליהו, דהדר רוחא דבר נש לעגו מעוז. (אסף במה דעתך אמר (מלכים ב ח) ואסף המכוון).

מי הקיים כל אפסי ארץ. דא אליהו, דלבתר לצרר מים, ואומי על (ס"א מטרא) שמייא לבתר אהדר בצלותיה, ואוקים כל עולם, ונחית מטרא, ואתייהיב מזונא לכלא. מה שמוא, דא אליהו. ומה שם בנו, דא אליהו. מה שמוא, פד סליק לעילא, אליהו. ומה שם בנו, פד בחרית לחתא, ואתעבד שליחא למעבד בסין, אליהו שמייה.

דבר אחר מי עלה שמים, דא קודשא בריך הוा, כמה דאוקימנא. ורוא דמלה, מ"י, זה אוקימנא. והכא איהו רוא דרתיכא עלאה, (כ"ג ע"ב) ארבע סטרין דעלמא, דאיינון יסודי קדמאי דכלא, וכלהו תלין. בההוא אחר עלאה דאקרוי מ"י, כמה דאתמר.